



BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ



Núm.
768

27
gener
2019



Un fantasma plana sobre Europa...

Editorial de la revista del monestir de Poblet,
número 37, desembre de 2018

Un fantasma plana sobre Europa...
Així començava el *Manifest comunista* (1848) de Karl Marx. Es referia, naturalment, al "fantasma" del comunisme. Si ara tornés a la vida ens fa la impressió que es quedaria profundament perplex, perquè justament el seu diagnòstic, a més de 170 anys de distància, s'està complint però en sentit totalment contrari. Efectivament, el fantasma de la por sacseja el món occidental en general i Europa en particular. Donald Trump governa els EUA i Jair Bolsonaro acaba de guanyar les eleccions al Brasil. No se'ls pot qualificar d'humanistes ja que es caracteritzen per la voluntat d'aïllament i per la xenofòbia. Tanmateix l'accés al poder de la dreta aïllacionista i de l'extrema dreta autoritària no és cosa només del continent americà. A Europa nou estats estan governats amb el suport de partits d'aquestes tendències, partits que estan a l'alça per les seves posicions en contra dels immigrants i de la Unió Europea. Aïllament, xenofòbia, anti-musulmans viscerals i tics demagògics amb deriva autoritària constitueixen els seus qualificatius. Cal recordar que la UE, malgrat els seus problemes i defectes, és un dels espais on el benestar social, la llibertat, la lliure circulació interior de persones, la democràcia i la separació de poders ha assolit fins avui les cotes més altes de la història. Sembla, doncs, que una



mena de pulsio auto-destructiva s'hagi apoderat de les pors i de les emocions d'una part sensible de l'electorat europeu. Fins i tot en el marc de l'Estat espanyol ja tenim un partit que proposa l'eliminació de les au-

tonomies, la deportació dels immigrants il·legals, la derogació de les lleis de memòria històrica i contra la violència de gènere.

Si posem una lupa sobre Catalunya, la situació política també és lluny de normalitzar-se. No creiem, però, que es pugui parlar d'un país "fracturat" — els qui ho pensin que visitin l'Ulster per saber què vol dir "societat fracturada" — i les divisions que ara hi ha no són pas més greus que les que puguin sorgir dels debats sobre l'avortament, l'eutanàsia o el matrimoni entre persones del mateix sexe. La política divideix, certament, perquè la societat és plural i té punts de vista diferents, fins i tot en qüestions



radicals. El que sembla, però, un sentiment àmpliament compartit que depassa la normalitat social i crea un profund malestar és la situació dels presos per decisions polítiques, en reclusió sense judici des de fa molts mesos. A tot plegat s'hi afegeix les peticions de penes completament exagerades i unes acusacions

que no es corresponen amb el que molts han vist en la realitat. Tornem a insistir en la necessitat del diàleg sincer i en l'abandonament de la via judicial per resoldre un conflicte polític de primer ordre, tal i com van dir els bisbes catalans en la seva declaració.

Davant d'aquest panorama ombrívol un cop més hem d'obrir la porta de l'esperança a partir de les paraules del papa Francesc, potser l'únic líder humanista de què disposem en aquests moments a Europa. Destaquem la seva proposta de confiança en la força de la joventut, que és, sens dubte, el futur: *A Cracòvia, durant l'obertura de l'última Jornada Mundial de la Joventut, us vaig preguntar diverses vegades: «Les coses, es poden canviar?». I vosaltres vau cridar tots alhora «sí». Aquesta és una resposta que neix d'un cor jove que no suporta la injustícia i no pot doblegar-se a la cultura del rebuig, ni cedir davant la globalització de la indiferència. Escolteu aquest crit que ve d'allò més íntim!*

El papa Francesc, doncs, ens convida a no tenir por i a mantenir l'esperança en un món millor que cal construir des d'ara i sense defallir com a exigència cristiana.

Tinguem present la paraula de Déu en boca de Jeremies: «No els tinguis por, que estic amb tu per salvar-te» (Jr 1,8).



Catequesi del Papa Francesc dedicada a “El Pare Nostre” (1)

Els evangelis ens presenten Jesús com un home que resava. Si bé experimentava la urgència de predicar i de sortir a la trobada de la multitud, buscava moments de soledat per pregar. Per a Ell, l'oració era entrar en la intimitat amb el Pare, que el sostenia en la seva missió, com va passar a Getsemaní, on va rebre la força per emprendre el camí de la creu. Tota la seva vida estava marcada per l'oració, tant privada com litúrgica del seu poble.

Jesús resava com qualsevol home, i els seus deixebles li van demanar: «Senyor, ensenya'ns a pregar». Jesús es va convertir així en mestre d'oració per a ells, com vol ser-ho també per a nosaltres.

Jesús ensenya aquesta oració als seus deixebles, és una oració breu, amb set peticions, nombre que en la Bíblia significa plenitud. És també una oració audaç, perquè Jesús convida els seus deixebles a deixar enrere la por i apropar-se a Déu amb confiança filial, cridant-lo familiarment “Pare”.

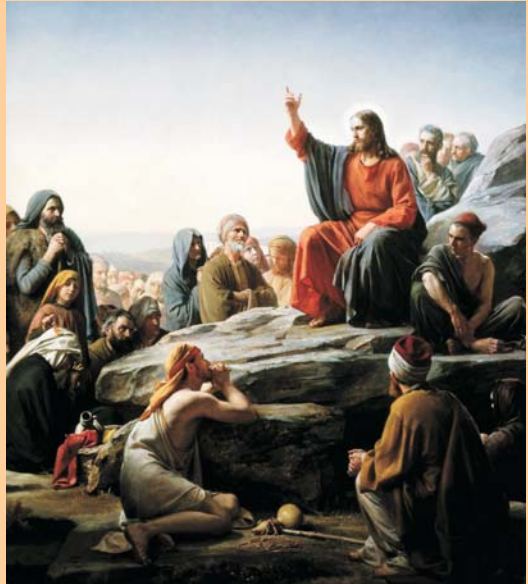
No hi ha preàmbuls al Pare Nostre. Jesús no ensenya fórmules per congraciarse amb el Senyor; al contrari, ens convida a pregar a Ell, enderrocant les barreres de la dependència i de la por. No diu que es dirigeixin a Déu anomenant-lo ‘Totpoderós’, o ‘Altíssim’, Tu que estàs tan lluny de nosaltres, jo sóc un miserable. No, no. No ho diu així, sinó simplement “Pare”, amb tota simplicitat, com els infants es dirigeixen al pare. I aquesta paraula “Pare”, expressa confiança i confiança filial.

L'oració de petició és espontània, és un acte de fe en Déu, que és Pare. I és per això que l'oració per demanar-li alguna cosa, és molt noble.

El Parenostre enfonsa les seves arrels en la realitat concreta de l'home. Ens fa demanar el que és essencial, com el “pa de cada dia”, perquè com ens ensenya Jesús, la pregària no és quelcom separat de la vida, sinó que comença amb el primer plor de la nostra existència humana. Està present allà on hi hagi un home que té gana, que plora, que lluita, que pateix i anhela una resposta que li expliqui el seu destí.

Jesús, en la pregària no vol apagar l'ésser humà, no vol anestesiar-lo. No vol que ens desfem de preguntes i demandes aprenent a suportar-ho tot. En canvi, vol que tot sofriment, tota inquietud, s'elevi al cel i es converteixi en diàleg.

Representació de l'episodi del Sermó de la Muntanya en què, segons l'Evangelí de Mateu, Jesús va donar a conèixer el text en què es basa l'oració del Pare Nostre.



Adéu, Elisenda

El passat dimecres 23, ens va deixar l'Elisenda Traver, la Eli. Una cruel malaltia li ha segat la vida massa aviat i quan encara tenia moltes ganes de seguir fent moltes coses pels altres.

Lligada des de sempre a la nostra parròquia, on fou amb altres joves monitora i fundadora de l'Esplai fa ja 45 anys, la recordarem sempre lligada a la seva guitarra, acompanyant-nos en les eucaristies de les excursions parroquials i amenitzant els viatges en autocar. El seu funeral va aplegar, a més de la família, multitud d'amics de l'escola Antaviana i de la comunitat del Pi, que li vam retre un sentit homenatge.

Els seus companys del grup d'estudi de l'Evangelí, l'hem plorat amb molta tristor i alhora, agraïm a Déu que l'hagi acollit estalviant-li patiment en la fase final de la seva malaltia.

Els seus fills ens van convocar a un altre acte en record seu el proper dia 20 de febrer a les 7 de la tarda.

Descansa en pau, estimada Elisenda.



Cicle de cinema transcendent

El proper dilluns 28 de gener es projectarà a la cripta i a les 19:30 la sisena pel·lícula del nostre Cicle de cinema transcendent.

El film que projectarem és el primer dels tres que dediquem al director danès Carl Theodor Dreyer, "La passion de Jeanne d'Arc", de l'any 1928, amb Renée Falconetti i Eugène Silvain en els papers principals.

Presentarà la pel·lícula en Joan Sardà i en acabar, farem el col·loqui.

Si voleu estar informats de totes les activitats que es fan a Santa Maria del Pi, subscribiu-vos al nostre butlletí electrònic a www.basilicadelpi.cat

Horari de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES
18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES
12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.
Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:
dimarts de 10:00 a 11:00 (atenció telefònica) i dimecres de 18:00 a 20:00.
despatx.santamariadelpi@gmail.com